

mod hvilke et saadant Ansvar med Føje kan gøres gældende, saaledes bør ogsaa den Omstændighed, at Sparekassen opretholdes ved Foranstaltninger af Lovgivningsmagten, ikke være til Hinder for, at der gøres Erstatningsansvar gældende mod de Personer eller de Institutioner, der, naar alle Forhold foreligge oplyste, maatte vise sig at have paadraget sig et saadant Ansvar. Om man saa finder det forsvarligt at rejse Erstatningssøgmaal, eller man vil indgaa paa Overenskomst, eller man vil undlade at rejse noget som helst Søgmaal eller gøre noget Ansvar gældende, bliver det ikke Lovgivningsmagtens Sag at tage Bestemmelse om, i alt Fald ikke i Øjeblikket.

Ændringsforslag Nr. 10 er en Følge af Nr. 2, og jeg skal derfor ikke udtale mig derom.

Ændringsforslag Nr. 11 gaar ud paa at fastsætte, at hver Garant, der nu tegner sig, skal indbetale et Beløb af 5 pCt. af den tegnede Garantikapital. Da Sagen var til første Behandling, udtalte jeg mig, som det maaske vil være i Erindring, temmelig stærkt imod, at man fordrede en saadan Indbetaling af Garanterne. Jeg gjorde det ud fra det Synspunkt, at Garantien i Virkeligheden var effektiv nok, naar den var tegnet og sikret paa den i Lovforslaget foreslaaede Maade. Jeg har den samme Mening endnu, men jeg har bøjet mig for Ønsker fra anden Side, og man er enedes om at stille dette Forslag, som er en Middelvej. Lovforslaget fordrer ikke nogen Indbetaling af den enkelte Garant, men derimod et vist Beløb, 10 pCt., af den tegnede Garantikapital. Den kunde indbetales af hvem som helst, det var altsaa en frivillig Indbetaling. Fra anden Side ønskede man, som det fremgik af Forhandlingen her, at der skulde indbetales 10 pCt. af hver Garant. Nu foreslaar Udvalget en Indbetaling af 5 pCt. Jeg er gaaet med dertil og kan gøre det ud fra den Opfattelse, at man ikke ude i Landet vil se paa det som en Mistillid til Garanterne, men derimod se det, som jeg gør det, som en Fordring til deres Offer-villighed. Jeg tror, at man vil gaa ind paa denne Indbetaling netop for at tilkendegive, at man ønsker positivt at støtte Sparekassen. Naar man tager det fra den Side, tror jeg, det ikke vil støde paa nogen Modstand. Tager man det derimod fra den Side, som det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) i Betænkningen har gjort gældende, vil det være meget uheldigt.

Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds udtaler — han er nemlig ikke Medforslagsstiller til det nævnte Ændringsforslag, medens hele det øvrige Udvalg er enig om det —, at en Garant, der har tegnet sig for 500 Kr., ikke er værd at have til Garant, naar han ikke kan indbetale 50 Kr. Nu forudsætter jeg, at der ikke er en eneste Garant af dem, der have tegnet sig, uden at han er i Stand til at indbetale 50 Kr. og sætte dem i Sparekassen til en Rente af 4 pCt. Men det kan derfor være ham haardt nok at gøre det. Det ærede Medlem er født paa Landet, og det undrer mig derfor, at han ikke kender Forholdene derude. En Mand kan meget godt være Ejer af en langt betydeligere Kapital end disse 500 Kr., han kan eje 1,000, ja maaske flere Tusinder af Kroner og endda meget vanskeligt i Øjeblikket kunne afse 50 Kr. af sin Driftskapital, idet det, han ejer, er bundet i hans Ejendom. Saadan er det for alle vore Husmænd og Parcelister; men af deres Ejendom eje de dog altid nok til at kunne garantere for 500 Kr., ellers kunne de ikke klare sig, de maa eje betydeligt mere. Saaledes er Forholdet, og jeg synes, at det ærede Medlem burde have kendt dette Forhold. Jeg synes, det ikke er rigtigt af ham at udtale sin Mistillid til Landbefolkningen paa den Maade, han har gjort her i Betænkningen.

Ændringsforslag Nr. 13 gaar ud paa, at Garantien skal bortfalde, naar Garantien dør. Efter Lovforslaget skulde den kun kunne opsiges, men det vilde sikkert praktisk set have til Følge, at en Del forlængst afdøde Mænd vilde komme til at staa som Garanter for Sparekassen, ganske vist med de indskudte 5 pCt., eller hvor meget det nu bliver, men dog saaledes, at faktisk vilde Garantiforholdet være ophævet. Man vilde blot ikke huske at opsige Forholdet. Udvalget gaar altsaa ud fra, at Garantien bør bortfalde, naar Garantien er død, for saa vidt Regnskabet for det løbende Aar er afsluttet, uden at der har vist sig at være noget i Vejen.

Ændringsforslag Nr. 14 er stillet af et Mindretal.

Ændringsforslag Nr. 15 gaar ud paa, at Tilsynsraadet skal bestaa af 12 i Stedet for af 9 Medlemmer, og det kan forhaabentlig ingen have noget imod. Ændringen er foreslaaet under Hensyn til, at der er saa store Kredse af Sjælland, der bør være repræsenterede.

Ændringsforslag Nr. 16 hænger sam-